

Posudek vedoucího práce

Posluchač bc. Viktor Pípal podal v akademickém roce 2019/2020 na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy magisterskou práci s názvem *Reflexe Jidáše Iškariotského a Jidášova evangelia nejen v Adversus haereses Ireneae z Lyonu: Kainité a ti druzí*. Kromě úvodu, seznamu použité literatury a příloh má práce pět členěných kapitol.

Kolega Pípal se pokouší „najít souvislosti mezi Jidášovým evangeliem, gnostickou knihovnou z Nag Hammádí a biblickými texty. Dále se pokouší zjistit, co bylo účelem gnostické sekty kainitů a jaká byla role Jidáše Iškariotského v jejich učení, jaký smysl pro ně mělo Jidášovo evangelium a odkud o něm věděl Irenej z Lyonu, který se o něm prvně zmínil“.
(s.9)

V první kapitole *Pátrání po genezi gnóze* představuje nález gnostických rukopisů z Nag Hammádí, sleduje gnózi v historickém kontextu a pokouší se postihnout základní rysy gnostické teologie na základě Culdautovy knihy *Nástin gnostická teologie*.

Druhá kapitola je primárně věnována Ireneovi z Lyonu, jeho spisu *Adversus haereses*, Šimonu kouzelníkovi v Ireneově díle, některým gnostickým směrům, mezi nimi Kainitům jejich vztahu k Jidášovu evangeliu. Bohužel tady je, i přes mé předchozí výtky, silným zdrojem Desolda tedy autor 19. století. Chápání Ireneova díla a gnóze se maximálně posunulo. Pravda, kolega Pípal částečně zapracoval zmíněnou Culdautovou, Petra Pokorného, Kurta Rudolpha, nicméně...

V třetí kapitole vstupuje na scénu *Jidáš v díle Ireneově*. Jidášovo evangelium je představeno, sleduje se aktuální diskuse o něm prismatem Dospělový úvodní studie k edici textu a Ehrmanovy knihy *Ztracené evangelium Jidáše Iškariotského a dalších autorů*.

Kapitola čtvrtá je věnována *Postavě Jidáše Iškariotského v Novém zákoně*, v pohledu Robinsonovy studie *The Secrets of Judas: The Story of the Misunderstood Disciple and His Lost Gospel* (2006) a již zmíněné Ehrmanovy knihy.

Závěr (kapitola pátá) pak vyznívá jako „nedokončená“.

Práci jsem převzal spíše formálně z personálního důvodu odchodu kolegyně Říhové na poslední chvíli. Hodnocení práce možná vystihuje nejlépe sám autor, který mě napsal: „Omlouvám se, že jsem se Vám předem neozval a neposlal Vám práci k nahlédnutí, ale s doktorkou Říhovou jsme vlastně až do posledních chvil řešili úpravy a opravy práce. Proto Vám práci posílám až nyní v příloze.

Práce není jistě dokonalá, ale dělal jsem, co jsem mohl, navíc jaksi v těch ztížených podmínkách,

kdy byly libri prohibiti, neb jsem se k nim nemohl kvůli zavření knihoven a knihkupectví drahý čas dostat. Ale nebudu se dál vymlouvat.“ Výtky ohledně práce s prameny jsem již zmínil (zásadní referenční autor z 19. století). Ale i citace Ireneova Adversus haereses z tohoto pramene jsou odkazovány jako citace z Desoldy. Neuspořádanost v seznamu literatury, absence nějakého kritického vydání Ireneových textů. Nosné by mohly být snad kompilační kapitoly třetí a čtvrtá, které by zadání diplomové práce ospravedlnily. Vzhledem k těmto kapitolám snad mohu práci doporučit s hodnocením bene.

Václav Ventura

Doc. ThDr. Václav Ventura, Th.D.

30.5.2020